

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.499/2021/6/II.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Dr. Bacsek György Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Bacsek György ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, alperes címe – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. File Zsuzsa ügyvéd, ügyvéd címe – az I. és II. rendű alperes képviseletében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.20.615/2021/13.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a www.portal.hu internetes portálon dátum napján „cikk címe1” címmel megjelent cikk címe alatt, a lead felett az eredeti írással azonos betűtípus és

betűméret alkalmazásával, mindaddig amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A dátum napján „cikk címel” címmel megjelent cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes felperes sérülés esetén teljesen megvonta a versenyzők alapítvány-ösztöndíját.”

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybehagyja.

A felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 72.000 (hetvenkétezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívására 9.000 (kilencezer) forint kereseti illetéket, míg a Magyar Állam által viselendő kereseti illeték összegét 27.000 (huszonhétezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 36.000 (harminchatezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 12.000 (tizenkétezer) forint fellebbezési illetéket, míg a további 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 144.000 forint nettó perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

[2] Határozatának indokolásában hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a Pp. 496. §-ára, valamint a 498. § (2) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 12., valamint 14. számú állásfoglalásaira.

[3] Hangsúlyozta, hogy az alperesi interjúval szembeni tartalmi elvárások mérlegelése során azt is tekintetbe vette, hogy a riport alany a nyilatkozatát az átlagolvasó egy laikus sportoló által elmondottként olvassa és nem egy jogi szakszöveg elvárási szintjén közelíti meg annak tartalmát. A felperes előzetes kérelmében rögzítetteket az I. rendű alperes részben ún. frissítésként beépítette az írásba, azonban ez nem zárja ki az igényérvényesítést.

[4] Az első kifogásolt szövegrész esetén a felperes a sportoló javadalmazásával kapcsolatosan tett kijelentéseit sérelmezte. A csatolt jövedelemkimutatás alapján rögzítette, hogy a nyilatkozó személy1 alapítvány-ösztöndíjat kapott, továbbá megbízási díjat és munkabért. Álláspontja szerint a felperes nem fogalmazta meg egzaktul a helyreigazítási kérelmét, hiszen abból nem derült ki, hogy mi az, ami nem valós az alperesi cikkrészletből, a való tényként közölni kért állítás sem világított erre rá, az a sérelmezett szöveg állításainak cáfolatára nem volt alkalmas. Tartalmilag értékelve sem találta valótlannak a nyilatkozatot. Az, hogy ezen három juttatás a riportalany fejében miként állt össze, a sportsérülését követően mely támogatását vonták meg és konkrétan a szövetséggel kötött megbízási díja került-e megvonásra, vagy a szakágazatvezetők javaslata alapján a felperes egyetértésével a alapítvány-ösztöndíj, lényegtelen tévedés, mivel a felperes fennhatósága alatt, a szakmai felügyeletével tevékenykednek a szakági egyesületi vezetők is. A felperes jóváhagyásával került sor tehát ...év a alapítvány-ösztöndíj megvonására, így valós azon nyilatkozat, miszerint a támogatás a sérülést követően megvonásra került.

[5] személylnak a saját életéből, tapasztalatából levont állítása, miszerint a alapítvány-ösztöndíj összegével, annak csökkentésével, sérülés esetén teljes megvonásával is fegyverzik a versenyzők többségét, valós tényeken alapul. A kijelentés nem is konkrétan a felperesre vonatkozott, hanem a felperestől is, és a szakágvezetőtől is kapott juttatások megvonásának lehetőségét és annak jogi háttérét tárta az olvasók elé, arra a nem vitathatóan fennálló konstrukcióra hivatkozva, hogy határozott időre kötött szerződésekkel finanszírozzák a sportolókat. Ezen megbízási díjat egyfajta, a felperestől kapott fizetésekiegészítésként értékelte a sportoló, ezzel pedig nem állított valótlant. A riportalanyi nyilatkozatok nem valótlanak, ugyanis nem megfelelő teljesítés esetén nem újítottak szerződést, a sérülés tényével való fegyverzés pedig a riportalany vonatkozásában nyomon követhető volt, hiszen a cikkből is kiderült sportpályafutása és a sérülést követő megvonás. A sportoló azt tárta az olvasó elé, hogy a juttatásai megvonásától való félelem az, ami beteg állapotban való edzésre járásra is sarkalja a magyar válogatott versenyzőket, sportolókat.

[6] A további közlések vonatkozásában hivatkozott a felperes által csatolt kimutatásra, miszerint 2017-ben tíz, 2019-ben három, 2020-ban egy felnőtt férfi sportoló hagyta el a sportoló pályát. A sportolók félévente meghosszabbított megbízási szerződésekkel, a 3-6 havonta meghosszabbított munkaszerződésekkel finanszírozzák a napi

megélhetőségüket, ezen körülmények alapján okkal minősíthette a helyzetet a riortalany ügy, hogy a sportolók fenyegetésként, lelki terrorként élik meg a fizetésmegvonással járó bizonytalanságot. A lelki terror megjelölés nem a szó büntetőjogi értelmezési szintjén, hanem az átlagolvasó szintjén értékelendő. Értékelte azt is, hogy a felperes fokozottabb tűrési kötelezettséggel rendelkezik, mivel állami pénzből gazdálkodó szövetség, továbbá azt is, hogy olyan kijelentéseket sérelmezett, amelyek nemcsak tényekből levont következtetésként, hanem véleményként is értékelhetők.

[7] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján rendelkezett.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest.

[9] Álláspontja szerint valamennyi közlés vonatkozásában keresetösségi joggal rendelkezik. Maga az írás címe is a személyére utal, továbbá az írásban szereplő egyes közlések is azt eredményezik, hogy a valótlan közlések rá vonatkoznak. Annak ellenére, hogy közpénzből gazdálkodik, a valótlan és sértő kijelentéseket vonatkozásában nem lehet tenni. A sajtó-helyreigazítási igény megalapozottságának pedig nem feltétele, hogy a tényállítás sértő is legyen. Az interjú, mint műfaj tekintetében a sajtószerv felelőssége nem változik, az akkor is fennáll, ha egy konkrétan meghatározott személy, pontosan idézett nyilatkozatára alapítja az egyébként valótlan tényközlést.

[10] Tévedett akkor az elsőfokú bíróság, amikor egy átlagolvasóhoz hasonlított és laikusnak minősített egy olyan válogatott versenyzőt, aki 15 évet töltött a ...sportban, melyből 5 évet volt válogatott és abból 2 évet hivatásos versenyző. A riortalanynak tudnia kellett, hogy milyen módon, milyen szerződésekkel került sor az egyes tevékenységének finanszírozására. személyi anyagi juttatásai folyamatosan emelkedtek, a megbízási díjat és az ösztöndíjat a sérülése ideje alatt is megkapta és azt követően is még két hónapig, hogy bejelentette, távozik a válogatottból. Sérülés esetén tehát nincsenek fenyegetve anyagi megvonással a versenyzők, tőle a versenyzésre tekintettel nem kapnak anyagi juttatást, ezért fegyverezni és fenyegetni sem tudta őket.

[11] A alapítvány sportösztöndíj jutatásai a szövetségi kapitányok javaslata és a szakágak jóváhagyását követően, az elnökségének javaslatával kerül az EMMI Sportért Felelős Államtitkársága felé beterjesztésre, így nem a kénye-kedve alapján történik a döntés és az sem, hogy ki és mikor kaphatja azt meg.

[12] Hangsúlyozta, hogy a sajtó-helyreigazítási kérelemnek nem szükségképpen eleme az új tények megölésére irányuló igény. A PK 15. számú állásfoglalás alapján a bíróság nincs kötve az általa megfogalmazott helyreigazítás szövegéhez. A bíróság a keresetnek helyt

adva úgy is határozhat, hogy az általa meghatározott tartalmú helyreigazító közlemény közlésére kötelezi az alperest.

[13] Azt tekinti valótlanoságnak, amit le is írt a helyreigazítási kérelmében. Semmilyen befolyása nincs a versenyző és egyesületek között fennálló szerződésben foglaltakra. Ha a versenyzők teljesítménye visszaesik, az ösztöndíj támogatás összege változhat, de nem sérülés okán és ez nem az ő szubjektív döntésétől függ. Sérülés miatt tehát soha senkitől nem vonta meg az EMMI a alapítvány-ösztöndíjat.

[14] A sportot elhagyó sportolók vonatkozásában hangsúlyozta, hogy közöttük olyan személyek is szerepelnek, akik a válogatott közelében sem voltak és olyanok is, akik életkor, tanulmányok, vagy egyéb okok miatt fejezték be a pályafutásukat, bizonyos részük pedig sérülés okán nem folytatta sportolást. Versenyzőt tehát nem tartottak fizetési megvonással járó bizonytalanságban, a közlés valótlan. Álláspontja szerint ezen közlés nem vélemény, hanem tényállítás, a valósága igazolható, vagy cáfolható.

[15] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. A csatolt megbízási szerződés alapján egyértelműen állt fent jogviszony a felperes és az interjúalany között, amely alapján a felperes kifizetést teljesített, az interjúból pedig kitűnt, hogy az interjúalany több jogviszonyból kapott fizetést. Az átlagolvasótól, az átlagos sportolótól nem elvárható, hogy jogászai pontossággal mutassa be, vagy megértesse az amúgy sem egyszerű fizetési konstrukciót. Annak ellenére, hogy a felperes szerepel az írás címében, ez nem jelenti azt, hogy minden állítást a felperesre lehetne vonatkoztatni. A második támadott közlésrész véleménynyilvánításnak minősíthető, így helyreigazításnak helye nincs.

[16] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak okán részben megváltoztatta.

[18] Elsődlegesen azt vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy a felperes valamennyi közlés vonatkozásában rendelkezik-e kereshetőségi joggal. Már a cikk címe is a felperesre utal, illetve az írás egyéb fordulatai „... másodjára említi a szövetségi fizetést..”, „A szövetség úgy próbálja...”, továbbá az utolsó mondatrész, amely szinte megegyezik a címmel: „a magyar sportoló nem más, mint egy kellék a szövetség fenntartásához.” alapján az átlagolvasó számára egyértelmű, hogy a sérelmezett közlések a felperesre, az állított

tevékenységére, magatartására vonatkoznak. Mindezek alapján a felperes PK 13. számú állásfoglalás alapján sajtó-helyreigazítás iránti igénnyel léphetett fel.

[19] Egyetért a Fővárosi Ítéltábla azzal, hogy a közpénzből való gazdálkodása, a magyar sport működésében, működtetésében rá háruló szerepei folytán a felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli. Azonban helytálló a körben a felperesi érvelés, miszerint neki sem kell elviselnie a valótlan tényállításokat, így az őt illető szűkebb személyiségvédelem tartományába tartozik továbbra is a valótlan tényállításokkal, ténybeli alapot nélkülöző közlésekkel szembeni igényérvényesítési lehetőség.

[20] Az írás elsőként sérelmezett közlései így szóltak: „Ha valaki nem a szájuk íze szerint teljesített, nem újíttattak vele. Ahogy a alapítvány-ösztöndíj összegével, annak csökkentésével, sérülés esetén teljes megvonásával is fegyverezték a versenyzők többségét.” A másodfokú bíróság az első mondat vonatkozásában azt állapította meg, hogy ezen közlés valóságalapja megállapítható a rendelkezésre álló adatok alapján. személyl sportoló saját pályafutása alapján tett megállapításokat. Az alperesek csatolták a megbízási szerződést, amely szerint a felperes, valamint az érintett sportoló határozott időre kötött megbízási szerződést, és amely alapján megbízási díj járt a sportoló részére. Valós tény tehát az, hogy olyan szerződés került megkötésre személylnal, ami határozott idejű volt és a felperes dönthetett akár úgy is, hogy annak lejártá után nem köt újabb szerződést, így nem volt biztos a további szerződés és azáltal megbízási díjhoz való jutás lehetősége a sportoló számára.

[21] A felperes által az e körben valóságként feltüntetni kérték is azt támasztják alá, hogy a felperes állítása szerint is egy versenyző finanszírozása, az anyagi feltételek biztosítása az adott sportoló teljesítményén múlt, tehát ha felperes azt nem találta megfelelőnek, azt megvonhatta. A felperesi képviselőnek a tárgyaláson tett nyilatkozata, miszerint a felperes „...a válogatott kerettagok közül egyesekkel megbízási szerződést köt.” (12. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldala) is azt támasztja alá, hogy a felperes döntésétől függött az, hogy mely versenyzővel és milyen időtartamra köt megbízási szerződéseket és így ki részesül megbízási díjban.

[22] A PK 12. számú állásfoglalás alapján lényegtelen tévedésnek minősül, hogy a felperes a válogatott versenyzőkkel megbízási szerződést, vagy a munkaszerződést kötött. Az átlagolvasó szempontjából lényeges tény az, hogy felperesnek volt mérlegelési lehetősége, hogy mely válogatott versenyzővel és milyen időtartamra köt ilyen jellegű szerződéseket.

[23] A sérülés esetén az ösztöndíj megvonására vonatkozó állítás vonatkozásában sem az alperesi írásban, sem a perben nem volt olyan nyilatkozat, miszerint személyl ...év sérült lett volna. A csatolt kimutatás szerint a versenyző ...évében nem kapott alapítvány-ösztöndíjat, de az interjúban erre vonatkozóan az érintett sportoló azt adja elő, hogy azért, mert nem teljesítette az elvárt 77 pontos határt. Az írás alapján személyl sportpályafutása során nem került sor sérülés okán az ösztöndíj megvonására, továbbá az alperesek a perben

sem bizonyították azt, hogy bármely sportolótól az megvonásra került sérülés okán. Mivel ezen tényállítás valósága nem került bizonyításra, ezért e körben helyreigazításnak van helye.

[24] Az ösztöndíj csökkentésére vonatkozó közlés vonatkozásában a másodfokú bíróság a csatolt kimutatás alapján azt állapította meg, hogy ...év a korábbi időszakból eltérően nem kapott ösztöndíjat az érintett sportoló, majd ...-tól ismételtén részesült abban. Az interjúalany életútja alapján megállapítható, hogy volt olyan időszak, amikor a korábbiaktól eltérően ezen ösztöndíj a számára nem került folyósításra. A alapítvány-ösztöndíj vonatkozásában a felperes elnökségének javaslatot kell tenni az EMMI felé az összeg, valamint a kedvezményezett személyek vonatkozásában, így a felperesnek ráhatása, befolyásolási lehetősége van arra, hogy ezen ösztöndíjat ki kapja meg, illetve év közben milyen módosítások történjenek, ezért az erre vonatkozó alperesi közlés nem valótlan. A másodfokú bíróság e körben hangsúlyozza, hogy a felperes a fellebbezésének 14. oldalán maga nyilatkozik úgy, miszerint sportolók esetében „ha a teljesítményük visszaesik az ösztöndíj-támogatás összege változhat...”. Ezen perbeli nyilatkozat is azt támasztja alá, hogy az ösztöndíj összege évközben is változhat, akár csökkenhet, továbbá akár meg is szűnhet.

[25] A másodfokú bíróság szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy annak közlése, hogy évközben változhat a alapítvány-ösztöndíj összege, nem azonos annak állításával, hogy az sérülés okán került megvonásra. A közfelfogás szerint valós tartalma szerint az előbbi bármely okból való változtatást, míg az utóbbi egy versenyszerűen sportoló személy egyik legkiszolgáltatottabb helyzetében a pénzügyi támogatás felfüggesztését jelenti, ezért volt indokolt a helyreigazítás elrendelése.

[26] A másodikként sérelmezett közléseket: „... lelki terrorban tartanak az állandó fenyegetéseikkel, fizetés megvonással járó bizonytalansággal...” a másodfokú bíróság megengedett véleménynek minősítette. A nyilatkozó sportoló a szubjektív érzetét osztotta meg a riport során, azt, hogy az első közlések vonatkozásában részletezett pénzszerzési források, azok struktúrája, azok változtathatósága bizonytalansággal tölti el a sportolókat, amely lelkiállapot a sporttevékenységükre, esetlegesen annak folytatására is komoly kihatással lehet. Maga a sérelmezett közléseket tartalmazó alperesi írás – lásd az elsőként sérelmezett közléseknél kifejtetteket – is tartalmaz olyan tényadatokat, amelyek alapján ezen vélemény megformálható volt.

[27] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az I. rendű alperest. A PK 15. számú állásfoglalás alapján a bíróság a határozatában a kérelem és az ellenkérelem korlátai között belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét. Jelen esetben a Fővárosi Ítéltábla a sérelmezett írás vonatkozó része szerinti tartalommal állapította meg a helyreigazító közleményt azzal, hogy a „felperes” szó feltüntetésével tűnik ki az olvasók számára az, hogy az I. rendű alperest annak közzétételére a bíróság kötelezte.

[28] A felperes fellebbezése részben eredményezre vezetett, ezért a másodfokú bíróság határozata folytán az elsőfokú bíróság döntésétől eltérően a pernyertességi-pervesztességi arány a felperesre terhesebben 25-75%-ra változott. A tényleges pernyertessége az I. rendű alperesnek tehát 50%, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az ezen mértéknek megfelelő perköltség megfizetésére a II. rendű alperest. A Fővárosi Ítéltábla a fenti pernyertességi-pervesztességi arány szerint változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletének eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit.

[29] A másodfokú eljárásban szintén a fenti pernyertességi-pervesztességi arány irányadó, mivel a felperes fellebbezése ilyen mértékben vezetett eredményre. A Fővárosi Ítéltábla ennek megfelelően a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerinti, az I. rendű alperes tényleges pernyerteségéhez igazodó összegű perköltség megfizetésére kötelezte a felperest a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes javára.

[30] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint, a Fővárosi Ítéltábla az eljárásban irányadó pervesztességi arány alapján kötelezte a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperest. A feljegyzett fellebbezési illeték fennmaradó összegét – a felperes személyes illetékmentessége okán – a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2021. augusztus 31.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró